

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

7. De sede natali, tribuque SS. Ioachim & Annæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

& Cleopham fratres, & pro tempore fingimus
aliam quoque Mariam huius secundi Cleophæ
conjugem. Unde jam nunc in tertio gradu se-
quuntur Christus Dominus, Alphæi proles Fra-
tres & sorores Domini dictæ, in Nazareth edu-
cata, & fingenda Maria secundi Cleophæ filia;
circa quam signanter notandum quod huiusMa-
riæ proles, quas erronea opinio fratres & sor-
ores Domini facere satagit, in quarto gradu inve-
nirentur.

7. Posito quod si hic geniti extiterint in re-
rum naturâ, ecce mox consurgit quæstio: an
Christus pueros seu tenellos adolescentes elige-
rit in Apostolos & discipulos, pro tam arduo
Christianæ fidei propugnandæ negotio? quod
nullus prudens facilè astruere attentabit; atque
idem argumentum currit contra eos, qui ex ter-
tio gradu Alphæi filiam Salomen, faciunt Zebe-
dæi uxorem, matrem Jacobi majoris & Joannis
Evangelistæ. Tali etiam argumento utitur P. Sal-
meron. tom. 4. part. 2. tract. II. propter quæ in-
convenientia probè librata, recta ratio facilius
assentietur iis, quæ num. 1. & 2. quintæ quæstio-
nis promissa fuerunt.

VII. QVÆSTIO.

De Sede natali, tribuque Ioachim & Anna.

TRaditio prima: Post S. Hieronymum de or-
tu virg. Mariæ Fulbertus serm. 2. de Nat. B.
Virg. bibliothecæ magnæ SS. Patrum edit. 1618.
Colon.

Colon. tom. II. pag. 36. scribit: *Nata est in Nazareth, Patre ex eadem urbe oriundo, Matre vero Annâ ex Bethleem civitate oriundâ.* Concurrunt Baptista Mantuanus in fine libri 2. parthenices, Dorlandus Prior Carthusianorum in Zelem, in vita S. Annæ & alii. Est autem Nazareth in tribu Zabulon, uti Hieronymus Natalis annotat fer. 2. post Dominicam 3. quadragesimæ & Adrichom. in theatro terræ sanctæ.

2. Altera traditio: Christianus Adrichomius in theatro terræ sanctæ loco 88. tribus Zabulon, *Urbs Sefhoron, Sefhorum & Sefhorus dicta, natalis, ut putatur, locus beatorum Joachim atque Annae Deiparæ virginis parentum.* Consonat Bernardus à Breidenbach Decanus Moguntiaë Metropolitanus in suo hodæporico anni 1486. Annam etiam Sefhoro oriundam opinantur Vincent. lib. 32. spec. histor. cap. 62. Christian. Massæus princip. Chron. Mundi & Ludolphus de Saxonia vitæ Jesu Christi part. 1. c. 2. Porro Salmeron. refert opinionem Adrichomii præscriptam, suamque interponit tomo 1. prolegomeno 41. edit. 1602. Colon. pag. 499. dicens: *Joachim melius ab aliis creditur fuisse Bethlemitanus.* Prima interim traditio communis est.

3. Cæterum S. Annam genere sacerdotali ortam, memorat principium capituli 2. Exegetici de S. Annâ historici. Confirmat id præter Epiphanius Nazianzenus in carmine de genealogiâ Christi: Sergius Agiopolitanus in cantico Nat.

B. Virg.

B. Virg. Germanus Episcopus Constantinopolitanus, apud quem in Encomio Deiparæ, ejus mater introducitur sic prolocuta: *Ego sum Anna, nata quidem ex genere Sacerdotali, tribu Aarōnicâ, quæ verba plenius prosequuntur Aloysius, Surius, Baronius in Apparatu, & Torniellus ad annum mundi 4037. n. 4. Hippolytus quoque Thebanus dum Annæ parentem Mathan Sacerdotem inscribit.*

4. Remeandem ibidem clarius explicat Torniellus dicens patrem Annæ fuisse de tribu Levi, matrem de tribu Juda. Ita & apud Regium Elucidationum theoriâ s. n. 2. Toletum annot. 59 in c. 3. Lucæ, & apud nostrum Franciscum Feu-ardentium cap. 1. lib. 10. Theomachix argumentum reperitur: *Si Mathan Sacerdos fuit Pater, ergo Anna ex tribu Levi.* Ita & Mariam Elizabethæ cognatam fuisse per Annam matrem, & non per Joachim, asserunt Cajetanus in c. 1. Matth. & Salmeron tom. 2. tract. 8. edit. 1602. Colon. pag. 71. Porro Annam de tribu Levi fuisse referunt Hugo Victorinus q. 71. circa epistolam Pauli ad Hebræos. Joannes Major in c. 1. Matth. Joannes Duns Scotus Doctor subtilis in 4. dist. 30. q. 2. Hugo Cavellus ibidem in Scholio. Richard. de media villa in 4. sent. dist. 30. a. 2. q. 2. Toletus annot. 108. in c. 1. Lucæ. Jacob Philip. Bergorn: in supplem. Canis. in Mariali l. 1. c. 3. Feuchtius serm. 1. in Concept. Bzovius in thesauro laudum B. V. serm. 3. Nicolaus à Montmorencii in solemn

R

suo

suo convivio, meditatione de concept. immacu-
lata B. Virg. Joannes Hesselbach serm. 2, de con-
cept. Simeon Manhardus tom. 3. lib. 12. serm. 3.
in Nat. B. Virg.

15. Breviarium Romanum anno 1520. & Bre-
viar. Cisterciense anno 1617. proculsa Parisiis, in
hymno ad Vesperas S. Annam sic collaudarunt:
*Abrahae proles, SACERDOTUM semen, Filia Re-
gum, Specimen Hebraum, Stirpem Sanctorum me-
ritis & vitâ nobilitavit.* Coloniaense Breviarium
in folio Parisiis anno 1521. prælo commissum in
Responsorio secundo Matutini hæc habet: *Stirps
Aaron sanctam cum stirpe David dedit Annam.*
Breviar. PP. Ordinis S. Crucis anno 1625. restitu-
tum & Leodii recusum in secundo Responsorio
festi S. Annæ: *Fulget beatissima Anna fructu salu-
tis fecundata, quæ ex sacerdotali inclytâ prosapia
est progenita.* Liber Odarum spiritualium Jacobi
Montani Spirensis edit. 1513. Argentinensis de
S. Annâ sic accinit: *Virginis summa genitrix ave-
ro, Anna sublimi generosa stirpe, quam Sacerdotum,
pariterque regum stemmata comunt.*

16. Cur Joachim de tribu Juda fuerit, & Anna
de tribu Levi esse potuerit, rationem eandem af-
signant non tam recentiores, quam veteres, de
quorum numero S. Joannes Chrystost. *Dignum,*
inquit, *atque conveniens erat cælesti mysterio, ut
eadem Maria, quæ mater Dei secundum carnem
esse meruit, ex regali genere & ex sacerdotali origi-
ne nasceretur, de quâ Filius Dei, qui Rex & Sacerdos*

acer-

æternus est, corpus humana carnis assumpsit. Faustus Manichæus, malitiosè asservit Joachim de genere Levi fuisse, quem S. Augustinus refutavit. Julianus apostata Christianis objecit Christum ex Juda non descendere. Judæis impiis proprium est, Christianæ genti obrectare, Scripturæ loca eradere, invertere, depravare, & adulterare. Ita Galatinus lib. i. de arcanis c. 8. P. Canisius tom. 2. lib. i. c. 3. refert impium commentum Suidæ operibus agglutinatum, quasi cuidam Rabbino fabulanti habenda foret fides, quod Jesus Mariæ filius, verusque ille noster Messias, communi Sacerdotum Legalium suffragio coaptatus, & aliorum Sacerdotum, qui pro veteri more, templo Hierosolymitano inserviebant, albo solemniter adscriptus, adeoque pro Aaronico Sacerdotio à Judæis palam receptus & comprobatus fuerit. Verum P. Canisius nervosè vindicat, probatque Christi genealogiam ex tribu Juda atque ex stirpe David ortam esse. Concurrunt Suarez tom. i. in 3. part. Thomæ q. 22. a. 4. disp. 46. sect. 3. Cornelius à Lapide Hebr. 7. v. 14. & Guilielmus Estius ibidem.

7. Alia inconvenientia, suprâ quæst. 3. deducta, huc quoque recurrunt, ad quæ fideliter & diligenter attendendum est, adeò ut sole clarius elucescat, quod novus genealogista non satis aptè dixerit, Annam esse de tribu Juda, sed & magis incongruè Mathan Evangelicum transformare attentarit in Mathan Sacerdotem. Unde

S. Basilius libello de verâ & piâ fide: *Quæ ejus generis essent, ut præter vocis novitatem, sensum etiam nobis novum atque inusitatum adferrent, & apud sanctos viros nusquam in usu fuisse reperirentur, hæc omnia veluti peregrina atque à piâ fide penitus repudianda atque averfanda insinuat.*

VIII. QVÆSTIO.

De Educatione & monogamiâ S. Annæ.

Hierosolymis in circuitu templi nonaginta cellæ constructæ erant amplissimæ, in quibus fœminæ Deo oblatae degere poterant, quod probat Baronius Apparatus n. 50. Annam quinquennio inibi sanctissimè educatam fuisse perhibent Michael de Hungaria ferm 1. de S. Anna. Bornius c. 7. vitæ S. Annæ. Wilderad c. 4. Vinetii

2. Cæterum siquidem Germanicus Tractatus solemniter protestetur, apud quosdam Scriptores multa sine fundamento veritatis posita, quæ fidelibus sanæ mentis, atque SS. Annæ & Joachim, Mariæ & Jesu bene affectis, minimè probarentur, velut sacris eloquiis, genuino Ecclesiæ sensui, ac SS. Patribus directè contraria, ubi inter exempla secundo loco S. Annæ triplex connubium introducit, idem quoque Tractatus c. 24. referat trinubium S. Annæ afferentibus prope à cunctis contradici, eò quod longè aberrant, nec pro S. Annæ ejusque filia & Nepotis honore satis congruè loquantur, neque sententia eadem in sacris literis aut historiis expressa